

Broj: X-K-08/591-2
Sarajevo, 04.03.2010. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Šabana Maksumića kao predsjednika vijeća, te sudija Vesne Jesenković i Staniše Gluhajića kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Lejle Konjić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Amira Ibrahimija, zbog krivičnog djela Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) i članom 7. Zakona o Sudu BiH, povodom izmjenjene optužnice Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KT-RZ-438/08 od 04.03.2010. godine, nakon razmatranja Sporazuma o priznanju krivnje i održanog javnog pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Dubravka Čampare, optuženog Amira Ibrahimija i branilaca optuženog, advokata Senada Krehe i Aldina Lejlića, donio je i javno objavio dana 04.03.2010. godine sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi: AMIR IBRAHIMI, sin Ibrahima i majke Zuhre, rođen 12.04.1967. godine u mjestu Mali Mošunj, općina Vitez, stalno nastanjen u Travniku, ul. Kalibunar broj 2, JMB 1204967193613, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju hemijski tehničar, trenutno vlasnik prodavnice rabljenog namještaja, oženjen, lišen slobode 17.10.2008. godine

I

K R I V J E

Što je:

u periodu između 01.10.2008. godine i 09.10.2008. godine, u Vitezu, na traženje njemu nepoznatog lica, iskoristio svoj prijateljski odnos sa određenim licem, te nepoznato lice uputio tom određenom licu da mu isti sačini eksplozivnu napravu koja bi bila aktivirana u zadano vrijeme, a u namjeri da istu aktivira NN lice na Amiru Ibrahimiju nepoznatom mjestu i time izazove opću opasnost, iako je mogao znati da takva eksplozivna naprava može biti postavljena na mjestu gdje se okuplja veći broj ljudi kao što je i "FIS" u Vitezu, nakon čega je to određeno lice pripremilo takvu eksplozivnu napravu i to na način da je uzeo određenu količinu eksploziva tipa „Pentrit“, te elektronsku detonatorsku kapislu, a koji eksploziv je ranije neovlašteno nabavio, a zatim skicirao napravu, te uzeo jedan sat

„budilnik“ na kojem je skinuo zadnji poklopac sata te povezao jednu žicu za metalno zvonce na vrhu sata a drugu žicu za „čekić“ koji udara u zvonce, dok je drugo zvonce skinuo kako bi spriječio mogućnost ranijeg aktiviranja eksplozivne naprave, zatim je povezao krajeve žica sa elektronskom detonatorskom kapislom, te navedeni eksploziv zalijepio na dno sata i u isti utopio detonatorsku kapislu i to oblijepio smeđom selotejp trakom, nakon čega je tako pripremljenu napravu predao nepoznatom licu koje je tom određenom licu uputio Amir Ibrahimović, te je nepoznato lice napravu unijelo u prodajni centar „FIS“ Vitez, te je ostavio na policu u Odjeljenju za posude u poslovno-prodajnom centru „FIS“ u Vitezu, iako su određeno lice i nepoznato lice znali da bi aktiviranjem tako ostavljene eksplozivne naprave mogli izazvati teške posljedice za uposlenike i veliki broj kupaca u „FIS“ Vitezu, da bi dana 09.10.2008. godine u Odjeljenju za posude, ostavljenu eksplozivnu napravu pronašao Haris Hrustić, radnik na Odjeljenju za posude, te pozvao Josipa Šarića, zaštitara „FIS“-a u Vitezu, koji je istu napravu uzeo te je predao Zvonki Barbiću, te su istu napravu pokušali odstraniti iz poslovno-prodajnog centra, a koja je usljed pomjeranja u rukama Zvonka Barbića, u 12.34 sati aktivirana ispred naplatne kase broj 11. poslovno-prodajnog objekta „FIS“ u Vitezu, a usljed koje eksplozije je uposlenik „FIS“-a, zaštitar Zvonko Barbić zadobio smrtonosne povrede razorenja kostiju glave i baze lobanje, tkiva mozga, grudnih i trbušnih organa od kojih povreda je na licu mjesta preminuo, dok je uposlenik „FIS“-a, Josip Šarić, zadobio teške tjelesne povrede opasne po život u vidu krvarenja ispod tvrde moždanice, sljepočno tjemenog potiljačnog dijela sa lijeve strane, nagnječenje mozga čeonu sljepočno tjemenog dijela, krvarenje u lobanjsku duplju sa otokom mozga, amputaciju dijela usne školjke, višestruki prijelom lijeve palačne kosti, krvni podliv u predjelu tkiva pluća, oštećenje kože grudnog koša sa lijeve strane i lijeve ruke, a Munevera Osmanović iz Kaknja, Kemal Osmanović iz Kaknja, Dragana Klarić iz Travnik, Lucija Mišković iz Viteza, Nikolina Livančić iz Viteza, Ču Fen Čeng i Čin Čang Li, zadobili su lakše povrede, te je nanesena veća materijalna šteta poslovno-prodajnom objektu „FIS“ u Vitezu,

dakle, sudjelovao u izazivanju opasnosti za život ljudi i imovine, usljed čega je prouzrokovana smrt jednog lica, dok je jedno lice zadobilo teške tjelesne ozljede opasne po život, a više lica zadobilo je lakše tjelesne povrede, te je nastupila veća imovinska šteta,

čime je:

optuženi počinio krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i članom 7. Zakona o Sudu BiH.

Pa Sud primjenom odredbi članova 39., 42. i člana 48. KZ BiH, optuženog Amira Ibrahimovića za naprijed navedeno počinjeno krivično djelo

O S U D U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od dvije (2) godine.

II

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom Amiru Ibrahimiju se u kaznu zatvora u trajanju od dvije godine ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od dana 17.10.2008. godine do 04.03.2010. godine.

III

Na osnovu odredbe člana 188. stava 4. ZKP BiH optuženi se u potpunosti oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka.

IV

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, oštećeni se sa imovinsko – pravnim zahtjevima upućuju na parnicu.

Obrazloženje

Dana 09.07.2009. godine Tužilaštvo je podnijelo optužnicu kojom tereti optužene Suvada Đidića i Amira Ibrahimija za krivično djelo Terorizam iz člana 201. stav 4. tačka d) u vezi sa stavom 1. i 2. istog člana KZ BiH, sve u vezi sa članom 29. KZ BiH. Dana 30.07.2009. godine održano je ročište za izjašnjenje o krivnji optuženih, na kojem su se izjasnili da nisu krivi za djelo koje im se stavlja na teret.

Glavni pretres u ovom predmetu je počeo 02.10.2009. godine.

Dana 04.03.2010. godine Tužilaštvo je podnijelo izmijenjenu optužnicu u odnosu na optuženog Amira Ibrahimija, kojom se on tereti za krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. KZ F BiH i članom 7. Zakona o Sudu BiH.

Izmijenjenom optužnicom, optuženom Amiru Ibrahimiju se stavlja na teret da je sudjelovao u izazvanju opasnost za život ljudi i imovine, usljed čega je prouzrokovana smrt jednog lica, dok je jedno lice zadobilo teške tjelesne ozljede opasne po život, a više lica zadobilo je lakše tjelesne ozljede, te je nastupila veća imovinska šteta. Prema činjeničnom opisu u optužnici, optuženi Amir Ibrahimij je u periodu između 01.10.2008. i 09.10.2008. godine, u Vitezu, na traženje njemu nepoznatog lica, iskoristio svoj prijateljski odnos sa određenim licem, te nepoznato lice uputio tom licu da mu isti sačini eksplozivnu napravu koja bi bila aktivirana u zadano vrijeme, a u namjeri da istu aktivira NN lice na Amiru Ibrahimiju nepoznatom mjestu i time izazove opću opasnost, iako je mogao znati da takva eksplozivna naprava može biti postavljena na mjestu gdje se okuplja veći broj ljudi kao što je i "FIS" u Vitezu, nakon čega je naprava postavljena i aktivirana u "FIS" u Vitezu te je usljed toga došlo do stradanja više lica (jedno lice je

smrtno stradalo, jedno lice je zadobilo teške tjelesne povrede, više lica je zadobilo lakše tjelesne povrede i nastupila je veća materijalna šteta).

Uz izmijenjenu optužnicu, Sudu je dostavljen Sporazum o priznanju krivnje (Sporazum), koji je sa tužiocem Tužilaštva BiH Dubravkom Čamparom, uz sudjelovanje branioca, advokata Senada Krehe, zaključio optuženi Amir Ibrahimović.

Imajući u vidu navedeno, Sud je rješenjem od 23.02.2010. godine razdvojio postupak u odnosu na optuženog Amira Ibrahimovića od postupka u odnosu na optuženog Suvada Đidića.

Sud je dana 04.03.2010. godine održao ročište za razmatranje zaključenog Sporazuma. Tokom tog ročišta Sud je ispitao optuženog da li je Sporazum potpisao svjesno i dobrovoljno, te da li je u potpunosti razumio kako sam Sporazum tako i posljedice koje iz njega proističu. Optuženi je potvrdio da je pročitao sve što je navedeno u Sporazumu, te da je Sporazum potpisao svjesno i dobrovoljno, nakon što je upoznat sa mogućim posljedicama, uključujući i posljedice vezane za imovinskopravno zahtjeve i troškove krivičnog postupka. Također, optuženi je potvrdio da priznaje sve što mu se stavlja na teret izmijenjenom optužnicom, te da razumije da se potpisivanjem Sporazuma odriče prava na suđenje, kao i da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu biti izrečena, ukoliko Sud prihvati zaključeni Sporazum.

Tužilaštvo se u prilog Sporazumu pozvalo na dokaze koji su izvedeni tokom postupka koji je vođen protiv optuženog Amira Ibrahimovića i optuženog Suvada Đidića (u predmetu broj X-K-08/591-1), a to su: (T-1) Zapisnik o saslušanju svjedoka Anesa Čengića u Tužilaštvu BiH, broj KT-438/08 od 01.07.2009. godine; (T-2) Službena zabilješka Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, broj 13/3-815/08 od 11.10.2008. godine; (T-3) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, FMUP broj 13/3-sl 2/018 od 10.10.2008. godine; (T-4) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, FMUP broj 13/3-sl/08 od 11.10.2008. godine; (T-5) Službena zabilješka FMUP-a broj 13/5-2-190, od 17.10.2008. godine; (T-6) Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova eksplozije, FMUP broj 14/4-04-5-6567, od 12.12.2008. godine; (T-7) Izvještaj o izvršenom vještačenju predmeta, FMUP broj 09-14/4-04-5-6404/08 od 12.12.2008. godine; (T-8) Nalaz i mišljenje hemijskog vještačenja, FMUP broj 09-14/1-1-04-5-6404/08 od 10.12.2008. godine; (T-9) Nalaz i mišljenje vještaka dr Gordane Radović-Rajević, FMUP broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 19.12.2008. godine; (T-10) Dopuna- objašnjenje nalaza FMUP-a broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 20.01.2009. godine; (T-11) Zapisnik o saslušanju svjedoka Harisa Hrustića, FMUP broj 13/5- od 10.10.2008. godine; (T-12) Zapisnik o saslušanju svjedoka Harisa Hrustića, FMUP broj 02/7-2/08 od 09.10.2008. godine; (T-13) Medicinska dokumentacija Josipa Šarića, dostavljena Tužilaštvu od 27.04.2009. godine; (T-14) Nalaz i mišljenje vještaka dr, Hamze Žujo od 25.06.2009. godine; (T-15) Obdukcioni zapisnik na ime Zvonko Barbić Instituta za sudsku medicinu u Sarajevu broj 202-0/08 od 10.10.2008. godine; (T-16) Fotodokumentacija - obdukcija leša Barbić Zvonke, broj K.O.R. 1685/08 od 13.10.2008. godine; (T-17) Zapisnik o saslušanju svjedoka Anke Varivoda, FMUP broj 13/3-824 od 13.10.2008. godine; (T-18) Zapisnik o saslušanju svjedoka Lucije Mišković, FMUP broj 13/3-825 od 13.10.2008. godine; (T-20) Zapisnik o saslušanju svjedoka Adnana Adilovića u Tužilaštvu BiH, broj KT-438/08 od dana 15.12.2008. godine; (T-21) Zapisnik o saslušanju svjedoka Adnana Adilovića u FMUP-u broj 13/3-843 od dana 17.10.2008. godine; (T-22) Zapisnik o saslušanju svjedoka Seada Đidića u FMUP-u broj 13/3-818 od dana 11.10.2008. godine; (T-23) Zapisnik o saslušanju svjedoka Seada Đidića u FMUP-u broj 13/3-522 od dana

16.06.2009. godine; (T-24) Zapisnik o saslušanju svjedoka Murisa Karovića broj 13/3-862 od dana 21.10.2008. godine; (T-25) Zapisnik o saslušanju svjedoka Admira Skopljakovića u FMUP-u broj 13/3-868 od dana 23.10.2008. godine; (T-26) Zapisnik o saslušanju svjedoka Elmira Hurema u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od dana 01.12.2008. godine; (T-27) Zapisnik o saslušanju svjedoka Bengir Rame u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od dana 01.12.2008. godine; (T-28) Zapisnik o saslušanju svjedoka Alme Trako u FMUP-u broj 13/3-864 od dana 21.10.2008. godine; (T-29) Naredba za pretres stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari koje koristi Suvad Đidić od FMUP-a broj 13/3-sl/08 od dana 10.10.2008. godine; (T-30) Zapisnik o pretresanju stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-sl/0/ od 10.10.2008. godine; (T-31) Fotodokumentacija o pretresanju stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 02/3-5-04-2/08 od 11.10.2008. godine; (T-32) Izvještaj o izvršenom pretresanju, FMUP broj 13/3-816 od 11.10.2008. godine; (T-33) Zapisnik o lišenju slobode Seada Đidića FMUP broj 13/3-sl- od 11.10.2008. godine; (T-34) Zapisnik o otpustu osobe lišene slobode za Đidić Seada, FMUP broj 13/3-sl od 11.10.2008. godine; (T-35) Naredba za pretres stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari koje koristi Đidić Suvad, FMUP broj 13/3-sl/08 od dana 10.10.2008. godine; (T-36) Zapisnik o pretresanju stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-sl/08 od 10.10.2008. godine; (T-37) Izvještaj o izvršenom pretresanju, FMUP broj 13/3-819 od 11.10.2008. godine; (T-38) Zapisnik o lišenju slobode Suvada Đidića, FMUP broj 13/3 službeno od 11.10.2008. godine; (T-39) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 11.10.2008. godine; (T-40) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 16.10.2008. godine; (T-41) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 12.11.2008. godine; (T-42) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.02.2009. godine; (T-43) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.04.2009. godine; (T-44) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 22.04.2009. godine; (T-45) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 29.06.2009. godine; (T-46) Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu, FMUP broj 13/3-KU-114/08 od 17.10.2008. godine; (T-47) Naredba za pretresanje, FMUP broj 13/3-846 od 17.10.2008. godine; (T-48) Izvještaj o izvršenom pretresu FMUP-a broj od 17.10.2008. godine; (T-49) Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-847 od 17.10.2008. godine; (T-50) Zapisnik o pretresanju pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-848 od 17.10.2008. godine; (T-51) Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari FMUP broj 13/3-849 od 17.10.2008. godine; (T-52) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, FMUP broj 13/3-850 od 17.10.2008. godine; (T-53) Zapisnik o lišenju slobode, FMUP broj 13/3-851 od 17.10.2008. godine; (T-54) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode OUP ili druge organizacionoj jedinici, FMUP broj 13/3-852 od 17.10.2008. godine; (T-55) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 13.11.2008. godine; (T-56) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 05.02.2009. godine; (T-57) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 20.03.2009. godine; (T-58) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.04.2009. godine; (T-59) Zapisnici o uvidaju FMUP-a broj 13/3-823/08 od 09.10.2008. godine, 13/1-298/08 od 10.10.2008. godine, 13/3-828 od 13.10.2008. godine; (T-60) Izvještaj Centra za forenziku i podršku FMUP-u broj 14/4-100 8 od 10.10.2008. godine; (T-61) Izvještaj FMUP-a broj 09-13/3-1024 int. o pregledu video zapisa dobrovoljno predatih video uređaja od strane

FIS d.o.o. Vitez od 04.12.2008. godine; (T-62) Fotodokumentacija uz legendu fotodokumentacije sa lica mjesta eksplozije, FMUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-63) Fotodokumentacija materijalne štete, FMUP broj 09-14/1-04-3-6258/08 od 22.10.2008. godine; (T-64) Izvještaj Odsjeka za biološka vještačenja FMUP-a o vršenju uvidajnih radnji na mjestu eksplozije u „FIS“ Vitezu; (T-65) Skica sa uviđaja eksplozije, FMUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-66) Medicinska dokumentacija Doma zdravlja - Vitez u vezi lica koja su zadobila lakše povrede; (T-67) Dopis FMUP-a broj 09-13/3-04-5-5972 od 27.03.2009. godine sa priloženom analizom telefonskih poziva Suvada Đidića i Amira Ibrahimija; (T-68) Zapisnik o saslušanju svjedoka Almira Baručije u Tužilaštvu BiH broj 438/08 od 01.12.2008. godine.

Odbrana optuženog je na održanom ročištu za razmatranje Sporazuma uložila dokaze koji, prema navodima odbrane, idu u prilog optuženom i izricanju kazne predložene u Sporazumu, i to: (O-II-1) Zapisnik o saslušanju svjedoka Pere Gudelja, KT-438/08 od 12.06.2009. godine, (O-II-2) Zapisnik o saslušanju svjedoka Pere Gudelja, KT-438/08 od 04.06.2009. godine, (O-II-3)), Zapisnik o saslušanju svjedoka Pere Gudelja, KT-438/08 od 02.12.2008. godine i (O-II-4) Timsko neuropsihijatrijsko vještačenje za Amira Ibrahimija od 27.03.2009. godine.

Nakon vijećanja i glasanja, Sud je Sporazum u cijelosti prihvatio, nalazeći da su ispunjeni svi uslovi iz člana 231. stav 6. ZKP BiH. Naime, Sud je utvrdio da je optuženi Amir Ibrahimski sklopio Sporazum dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, nakon što je bio upoznat sa posljedicama istog, uključujući i posljedice vezane za moguće imovinsko-pravne zahtjeve i troškove krivičnog postupka. Sud je dalje utvrdio da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, kao i da je optuženi razumio da se na ovaj način odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivično-pravnu sankciju koja će mu biti izrečena. Izjava optuženog je unesena u zapisnik, a istog dana održan je pretres za izricanje krivično-pravne sankcije.

Tokom ročišta za izricanje krivično-pravne sankcije, strane u postupku i branilac optuženog iznijeli su otežavajuće i olakšavajuće okolnosti na strani optuženog.

Tužilaštvo je navelo da je razlog za potpisivanje Sporazuma, pored ostalog, činjenica da je optuženi Ibrahimski priznao krivnju, te pristao da svjedoči u predmetu koji je u toku protiv optuženog Suvada Đidića. Tužilaštvo je dalje navelo da smatra da je predložena sankcija adekvatna obzirom na djelo koje se optuženom izmijenjenom optužnicom stavlja na teret, kao i obzirom na zdravstveno stanje optuženog i njegovu raniju neosuđivanost.

Branilac optuženog se saglasio sa navodima Tužilaštva, te dodatno istaknuo da je optuženi otac dvije kćerke koje izdržava, da mu je tokom boravka u pritvoru propao brak, da je za vrijeme boravka u pritvoru izgubio redovan posao od kojeg je ostvarivao prihod, te da je trenutno nezaposlen.

Uvažavajući navedene okolnosti, kao i navode Tužilaštva i branioca optuženog, Sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od dvije (2) godine, cijeneći da je izrečena kazna srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog.

Prilikom razmatranja Sporazuma, Sud je, uz priznanje optuženog, cijenio izvedene dokaze Tužilaštva, a koji se odnose na krivično-pravne radnje za koje je optuženi zaključio Sporazum, i utvrdio da isti, uz priznanje krivnje, dokazuju da je optuženi

počinio krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i članom 7. Zakona o Sudu BiH.

1. Nadležnost Suda BiH

Djelo koje se optuženom stavlja na teret propisano je Krivičnim zakonom Federacije BiH. Obzirom na navedeno, Sud je imao u vidu odredbe člana 7. stav 1. i stav 2. Zakona o Sudu BiH kojima je propisana nadležnost ovog suda i u slučaju kada se radi o djelima propisanim drugim zakonima (uključujući KZ F BiH).

Prema članu 7. stav 2. tačka b) Zakona o sudu BiH, Sud BiH je, između ostalog, nadležan i za krivična djela utvrđena zakonima Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine kada ta krivična djela mogu imati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu Bosne i Hercegovine ili mogu izazvati druge štetne posljedice izvan teritorije datog entiteta ili Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U konkretnom slučaju, optuženom Amiru Ibrahimiju se na teret stavlja Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. KZ F BiH.

U analizi pitanja nadležnosti ovog suda, spornim se postavlja pitanje da li predmetno krivično djelo, prema okolnostima i načinu učinjenja, može izazvati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu izvan teritorije entiteta Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno za Bosnu i Hercegovinu, a koje bi po svom karakteru i obimu ovom sudu dale legitimitet za suđenje u ovom predmetu.

Kada je u pitanju utvrđivanje kriterija „štetnih posljedica za Bosnu i Hercegovinu“, Sud nalazi da je Tužilaštvo BiH predložilo dovoljne razloge iz kojih proizilazi da je učinjenje predmetnog krivičnog djela izazvalo veoma štetne posljedice za BiH u vidu osjećaja nesigurnosti građana na čitavom području BiH, kao i u šteti koja je nanesena privredi Bosne i Hercegovine.

Kada imamo u vidu način počinjenja predmetnog krivičnog djela, okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, kao i mjesto i vrijeme (usred radnog vremena kada je promet i posjećenost u ovom tržišnom centru najveća), jasno da je ne samo došlo do smrti jednog lica i povređivanja više lica, nego je ugrožena sigurnost većeg broja drugih lica. Osim toga, način učinjenja ovog krivičnog djela izazvao je strah i nesigurnost građana ne samo Federacije nego i čitave Bosne i Hercegovine, što je dalje prouzrokovalo nepovjerenje u institucije vlasti nadležne da osiguraju njihovu zaštitu, a što se dalje u međunarodnim okvirima reflektuje na urušavanje ugleda i svrstavanje Bosne i Hercegovine među zemlje visokog sigurnosnog rizika.

Nadalje, poslovno prodajni objekat „FIS“ u Vitezu je jedan od najvećih takvih centara u Bosni i Hercegovini, sa velikim brojem zaposlenih, sa velikim prihodima, pa samim time podrazumijeva uplatu znatnog iznosa u vidu poreza kao i ostalih obaveznih dažbina u budžet Bosne i Hercegovine, što proističe iz iskaza svjedoka Pere Gudelja (vlasnik navedenog prodajnog centra).

Nakon inkriminisanog događaja (eksplozije naprave u prodajnom centru "FIS" u Vitezu), kako to proističe iz svjedočenja Pere Gudelja i Lucije Mišković, poslovanje ovog centra je pretrpilo znatan pad, promet je opao a centar je pretrpio i znatnu materijalnu štetu. Samim time, kako to svjedok Pero Gudelj ističe, umanjen je i iznos koji se uplaćuje u budžet, što se odrazilo i na javne prihode, odnosno umanjen je iznos davanja u budžet BiH. Nadalje, Sud je imao u vidu da se u konkretnom slučaju radi o centru koji zapošljava veliki broj ljudi u Srednjobosanskom kantonu a koji važi za jedan od najnerazvijenijih kantona u F BiH, pa je samim time nanesen udar privredi ne samo Federacije BiH, nego čitave Bosne i Hercegovine.

Svjedok Pero Gudelj je tokom svjedočenja, pored ostalog, istakao da su nakon eksplozije neki od uposlenika napustili svoja radna mjesta, te da je trebalo da prođu tri do četiri mjeseca da se poslovanje vrati u približnu normalu. Svjedok Gudelj je također naveo da su radnici bošnjačke nacionalnosti bili psihički potreseni predmetnim događajem.

Imajući u vidu sve navedeno, posebno cijeneći sadržaj sveukupnih okolnosti slučaja i saglasnost obje strane u postupku da se predmet okonča pred Sudom BiH, Sud nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni pravni standardi propisani u odredbi člana 7. stav 2. tačka b) Zakona o Sudu BiH, te da je u skladu sa istim Sud BiH nadležan za procesuiranje predmetnog krivičnog djela.

U nastavku će Sud izložiti ukratko ocjenu dokaza iz kojih, kako je Sud zaključio, proističe da je optuženi Amir Ibrahimović počinio predmetno krivično djelo na način opisan u izreci presude.

2. Ocjena dokaza

Optuženi se, kako je ranije navedeno, tereti za krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. KZ F BiH.

Sud je uvjerenje da je optuženi Amir Ibrahimović počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret utvrdio cijeneći njegovo priznanje u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, na način kako će to u nastavku biti obrazloženo.

Nesporno je da se eksplozija u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu desila dana 09.10.2008. godine, te da je u njoj smrtno stradao Zvonko Barbić, Josip Šarić pretrpio teške tjelesne ozljede, pet lica (imenovanih u izreci presude) lakše povrijeđeno, dok je u samom centru nastupila veća materijalna šteta.

Navedeno proističe iz objektivnih dokaza: (T-6) Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova eksplozije, F MUP broj 14/4-04-5-6567, od 12.12.2008. godine; (T-7) Izvještaj o izvršenom vještačenju predmeta, F MUP broj 09-14/4-04-5-6404/08 od 12.12.2008. godine; (T-8) Nalaz i mišljenje hemijskog vještačenja, Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova (F MUP) broj 09-14/1-1-04-5-6404/08 od 10.12.2008. godine; (T-9) Nalaz i mišljenje vještaka dr Radović-Rajević Gordane, F MUP broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 19.12.2008. godine; (T-10) Dopuna- objašnjenje nalaza F MUP broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 20.01.2009. godine; (T-13) Medicinska dokumentacija Josipa Šarića, dostavljena Tužilaštvu od 27.04.2009. godine; (T-14) Nalaz i mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo od 25.06.2009. godine; (T-15) Obdukcioni zapisnik na ime Zvonko Barbić Instituta za

sudsku medicinu u Sarajevu broj 202-0/08 od 10.10.2008. godine; (T-16) Fotodokumentacija - obdukcija leša Barbić Zvonke, broj K.O.R. 1685/08 od 13.10.2008. godine; (T-46) Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu, F MUP broj 13/3-KU-114/08 od 17.10.2008. godine; (T-59) Zapisnici o uviđaju F MUP broj 13/3-823/08 od 09.10.2008. godine, 13/1-298/08 od 10.10.2008. godine, 13/3-828 od 13.10.2008. godine; (T-60) Izvještaj Centra za forenziku i podršku F MUP broj 14/4-100 8 od 10.10.2008. godine; (T-61) Izvještaj F MUP broj 09-13/3-1024 int. o pregledu video zapisa dobrovoljno predatih video uređaja od strane FIS d.o.o. Vitez od 04.12.2008. godine; (T-62) Fotodokumentacija uz legendu fotodokumentacije sa lica mjesta eksplozije, F MUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-63) Fotodokumentacija materijalne štete, F MUP broj 09-14/1-04-3-6258/08 od 22.10.2008. godine; (T-64) Izvještaj Odsjeka za biološka vještačenja F MUP o vršenju uviđajnih radnji na mjestu eksplozije u „FIS“ Vitezu; (T-65) Skica sa uviđaja eksplozije, F MUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-66) Medicinska dokumentacija Doma zdravlja - Vitez u vezi lica koja su zadobila lakše povrede, kao i iz svjedočenja Josipa Šarića, Lucije Mišković, Anke Varivode, Gordane Stepinović, Pere Gudelja, Harisa Hrustića, Aziza Merdana, Abdulaha Šete, Salke Bidževića, vještaka dr. Hamze Žuje i Gordane Radović-Rajević.

Svjedoci Lucija Mišković, Anka Varivoda, Haris Hrustić i Josip Šarić (u kritično vrijeme uposlenici u trgovačkom centru „FIS“) su pred Sudom svjedočili o pronalasku naprave (na Odjelu za posude) koja ih je asocirala na bombu¹ kao i samom trenutku eksplozije.

Svjedokinja Lucija Mišković navodi da je čula eksploziju i vidjela „narandžasti bljesak i crni dim“, te da je vidjela „tijelo, potrbuške je ležao“.

Svjedokinja Anka Varivoda navodi da je vidjela Zvonku Barbića i Josipa Šarića kada su uzeli sumnjivi predmet i zajedno otišli prema kasama, te opisuje ovaj predmet na sljedeći način: „bio je veličine boce od pola litra, dole je bio obljepljen selotejp trakom, a gore se vidjelo kao srebro podsjećalo me na neki predmet od posuda“². Ubrzo se, kako svjedokinja navodi, čula eksplozija i vidio se „prvo crno, pa siv dim“³.

Svjedok Haris Hrustić opisuje predmet koji je ugledao na Odjelu za posude, te navodi da vidio samo gornji dio koji je izgledao „kao stara vekerica sa dva kruga sa strane i u sredini je bio jedan čekić, bila je obljepljena trakom koju mi koristimo za ljepljenje robe, traka je bila tamna, nisam vidio kazaljke. Imala je dole produžetak, više od polovine sata je bilo obljepljeno, virile su žice iz tog sata“⁴. Svjedok dalje navodi da je usljed eksplozije vidio „veliki oblak prašine, bilo je zagušljivo, specifičan miris, oblak dima“⁵.

Svjedok-oštećeni Josip Šarić navodi da se sjeća da je predmet koji je kritične prilike pronađen na Odjelu za posude izgledao kao „sat veker“ i da je bio obljepljen izolir trakom, te navodi da ga je on lično preuzeo od kolege Harisa Hrustića. Nakon toga, kako svjedok navodi, zadnje čega se sjeća je da je „puklo“.

Vještak dr. Hamza Žujo je obavio vještačenje povreda smrtno stradalog Zvonke Barbića i teže povrijeđenog Josipa Šarića. U obdukcionom zapisniku za nastradalog Barbića, vještak Žujo je naveo da je Zvonko Barbić nastradao od eksplozivne naprave u

¹ Svjedočenje Lucije Mišković na glavnom pretresu dana 01.12.2009. godine

² Svjedočenje Anke Varivode na glavnom pretresu dana 01.12.2009. godine

³ Ibid

⁴ Svjedočenje Harisa Hrustića na glavnom pretresu dana 11.11.2009. godine

⁵ Ibid

trgovačkom centru "FIS" u Vitezu dana 09.10.2008. godine⁶. U nalazu i mišljenju od 25.06.2009. godine⁷, vještak Žujo je iznio mišljenje o vrsti i težini povreda za oštećenog Josipa Šarića. Vještak je na glavnom pretresu usmeno iznio sačinjene nalaze, te je potvrdio da je smrt Zvonke Barbića posljedica eksplozije u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu, kao i da je navedena eksplozija prouzročila teške tjelesne povrede Josipu Šariću.

Nadalje, iz dokaza T 66⁸ proističe da su Munevera Osmanović iz Kaknja, Kemal Osmanović iz Kaknja, Dragana Klarić iz Travnika, Lucija Mišković iz Viteza, Nikolina Livančić iz Viteza, Ču Fen Čeng i Čin Čang Li, zadobili lakše povrede prilikom aktiviranja eksplozivne naprave u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu.

Iz iskaza svjedoka Pere Gudelja i Lucije Mišković, kao i iz uložene fotodokumentacije sačinjene prilikom uviđaja na licu mjesta⁹ proističe da je u trgovačkom centru "FIS" prouzrokovana veća materijalna šteta, te da je poslovanje ovog centra pretrpilo znatan pad.

Kada se imaju u vidu navedeni iskazi i objektivni dokazi, može se van svake sumnje zaključiti da je eksplozijom naprave koja je aktivirana 09.10.2008. godine u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu smrtno stradao Zvonko Barbić, dok je Josip Šarić teže povrijeđen, pet lica zadobilo lakše tjelesne povrede, a samom trgovačkom centru nanesena veća materijalna šteta.

Sud je u pogledu uzroka i načina eksplozije imao u vidu vještačenje tragova eksplozije koje je obavila vještak Gordana Radović-Rajević (kriminalistički vještak hemijske struke), kao i svjedočenja i izvještaje djelatnika Federalne uprave policije Salke Bidževića, Aziza Merdana i Abdulaha Šete.

Vještak Gordana Radović-Rajević je, po saznanju da se u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu desila eksplozija, kritičnog dana prisustvovala uviđaju na licu mjesta, te je na glavnom pretresu dana 04.11.2009. godine iznijela sačinjeni nalaz i mišljenje na osnovu vještačenja tragova eksplozije. Vještak Radović-Rajević je navela da se na licu mjesta lako moglo uočiti da se radi o grupi vojnih eksploziva. Obrazlažući svoje navode, vještak je navela da vojni eksplozivi imaju nekoliko hemijskih karakteristika koje ih izdvajaju od drugih eksplozivnih supstanci, a to su velika razorna moć i garavi trag ("garež koju ostavljaju vojni eksplozivi karakteristika je njihovog hemizma, odnosno njihove hemijske strukture"¹⁰), zatim njihova jednomolekularna struktura, velika stabilnost i otpornost na vlagu, kao i, u slučaju kada se radi o npr. pentritu i heksogenu, pogodnost za modeliranje.

U konkretnom slučaju, kako je vještak Radović-Rajević istakla, nađeni su tragovi gareži svuda na licu mjesta (navedeno je vidljivo i na fotodokumentaciji sačinjenoj prilikom uviđaja na licu mjesta¹¹), te je navela da se u konkretnom slučaju radi o vojnom eksplozivu, ali da nije u mogućnosti da se izjasni o kojoj vrsti vojnog eksploziva se radi (da li je to TNT, pentrit, heksogen, tetril ili dr.), obzirom da nije našla tragove

⁶ Obdukcioni zapisnik na ime Zvonko Barbić, od 10.10.2008. godine (dokaz T 15)

⁷ Nalaz i mišljenje dr. Hamze Žuje za Josipa Šarića, od 25.06.2009. godine (dokaz T 14)

⁸ Medicinska dokumentacija JU Dom zdravlja Vitez vezano za pet lica koja su zadobila lakše povrede prilikom eksplozije u "FIS" u Vitezu (T 66)

⁹ T 62 i T 63

¹⁰ Glavni pretres od 04.11.2009. godine, vještak Gordana Radović-Rajević

¹¹ Fotodokumentacija sa lica mjesta eksplozije od 15.10.2008. godine (T 62) i Fotodokumentacija sa lica mjesta eksplozije od 22.10.2008. godine (T 63)

neizreagovanog eksploziva. Pri tome je vještak navela da je u slučaju aktiviranja vojnih eksploziva vrlo teško naći tragove neizreagovanog eksploziva.

U Nalazu koji je sačinila¹² vještak je navela da na ostacima eksplozivne naprave i briseva uzetim na licu mjesta eksplozije nije utvrđeno prisustvo supstanci eksploziva tipa "pentrit". Međutim, u dopuni nalaza¹³ je navela da je eksploziv tipa "pentrit" vojni eksploziv stabilne, jednomolekularne supstance, velike detonacione brzine, tako da je vjerovatnoća detektiranja prisustva neizreagovanih tragova tog eksploziva u konkretnom događaju, nakon eksplozije u velikom prostoru trgovačkog centra "FIS" u Vitezu, veoma mala.

O tragovima eksplozije izvještaje su sačinili Aziz Merdan, Abdulah Šeta i Salko Bidžević, te su činjenice konstatovane u izvještajima¹⁴ iznijeli i pred Sudom. Zaključak ovih svjedoka, nakon obavljenog vještačenja tragova eksplozije, je da je eksplozivna naprava koja je eksplodirala u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu nesporno bila sastavljena od sljedećih dijelova: eksplozivnog punjenja, satnog mehanizma (kućnog sata čija je uloga bila da zatvori strujni krug u zadanom vremenskom periodu, to jest uloga prekidača), električne detonatorske kapisle čija je namjena bila paljenje eksplozivnog punjenja i izvora struje koji je bio neophodan da bi došlo do aktiviranja električne detonatorske kapisle i eksplozivnog punjenja.

O povezanosti optuženog Ibrahimija sa navedenim događajem, pored njegovog priznanja, Sud je cijenio i dokaze koji su ranije izvedeni pred Sudom, a posebno iskaze Suvada Đidića, te svjedočenja Anesa Čengića, Dragana Papića, Admira Skopljakovića, Elmira Hurema, Rame Bengira, Almira Baručije i Zarifa Karovića.

Prije svega, Sud ističe da optuženi Amir Ibrahimović tvrdi da je Suvad Đidić lice kojem je on uputio nepoznato lice kako bi mu Đidić sačinio eksplozivnu napravu.

Sud je imao u vidu izjave koje je tokom istrage dao Suvad Đidić¹⁵ u kojima, između ostalog, navodi sljedeće.

Osam do deset dana prije eksplozije u prodajnom centru "FIS" u Vitezu, na povratku kući s posla sreo ga je momak čije ime ne zna i kojeg opisuje kao mlađu osobu, uskog lica sa ožiljkom na lijevoj nosnici¹⁶. Opisana osoba je Suvadu Đidiću rekla da mu ga je preporučio Amir Ibrahimović za sačinjavanje neke naprave koja je nepoznatom licu trebala da zastraši nekog odnosno da napravi „čeku“. Suvad Đidić navodi da je izradio traženu

¹² Nalaz Odjeljenja za hemijska i toksikološka ispitivanja Federalne uprave policije broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 10.12.2008. godine (vještak Gordana Radović – Rajević), dokaz T 9

¹³ Dopuna-objašnjenje nalaza, Odsjek za hemijska i toksikološka vještačenja Centra za forenziku i podršku Federalne uprave policije broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 20.01.2009. godine (dokaz T 10)

¹⁴ Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova, broj 14/4-04-5-6567 od 12.12.2008. godine (dokaz T 6) i Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova, broj 09-14/4-04-5-6404/08 od 12.12.2008. godine (dokaz T 7)

¹⁵ (T-39) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 11.10.2008. godine; (T-40) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 16.10.2008. godine; (T-41) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 12.11.2008. godine; (T-42) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.02.2009. godine; (T-43) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.04.2009. godine; (T-44) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 22.04.2009. godine; (T-45) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 29.06.2009. godine)

¹⁶ Iskaz optuženog (tada osumnjičenog) Suvada Đidića, Tužilaštvo BiH, KT-438/08 od 16.10.2008. godine (dokaz T 40)

napravu, odnosno da je „improvizirao sklop nečega što nikad ranije nisam napravio i to po sjećanju na ono što su nas učili u JNA“¹⁷, te da je „to“ napravio od običnog sata i komadića eksploziva koji je našao na smetlištu. Opisani momak ga je posjetio isti dan u večernjim satima te mu rekao da, ukoliko uspije izraditi napravu, istu ostavi ispred kuće na betonskom stubu što je Suvad Đidić i učinio. Nakon toga, pomenutog čovjeka više nije vidio niti kontaktirao sa istim. Vezano za dan kada se predmetni događaj desio, Suvad Đidić navodi da je u prvi mah kada je čuo za eksploziju pomislio da je neko zloupotrijebio napravu koju je sačinio ali da se u podsvijesti tješio da naprava koju je sačinio nije mogla izazvati odnosno nije mogla puknuti jer naprava koju je on ostavio na betonskom stubu ispred kuće nije imala spojene žice a, kako on tvrdi, i količina eksploziva koju je stavio u tu napravu mogla je stati u šaku i bila je „bijele boje i mekana kao tijesto“¹⁸. U svojim iskazima Suvad Đidić navodi da je pristao sačiniti napravu iz razloga što je nepoznato lice spomenulo da poznaje Amira Ibrahimija, te ističe da je poznavao Amira Ibrahimija i da mu je izgledao kao „pošten momak“. U izjavi datoj 12.11.2008. godine u Tužilaštvu BiH Suvad Đidić navodi da mu je nepoznato lice reklo da će mu dati „na kafu“, te mu obećao platiti 1000,00 KM za sačinjavanje naprave.

Na kraju, Suvad Đidić u izjavama datim tokom istrage navodi da je u prvi momenat kada je čuo za eksploziju u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu „bio jednostavno strešen“, te da je „imao ... neki osjećaj u podsvijesti, možda je taj momak zloupotrijebio to moje što sam mu napravio“.¹⁹

Pored navedenog, svjedoci Anes Čengić i Dragan Papić (inspektori u Federalnoj upravi policije) svjedočili su o okolnostima obavljenog razgovora sa Suvadom Đidićem, te naveli da im je on ispričao da ga je pet ili šest dana prije eksplozije u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu zaustavio njemu nepoznati čovjek, pitao ga da li je on Suvad, da li može sa njim razgovarati, te mu rekao da mu ga je preporučio Amir Ibrahim rekavši mu da mu Suvad može napraviti eksplozivnu napravu. Navedeni svjedoci su dalje naveli da im je Suvad Đidić tokom razgovora rekao da mu je nepoznati čovjek rekao da mu eksplozivna naprava treba za „neku čeku“, te da je on pristao da sačini napravu za iznos od 1000,00 KM.

Pored navedenog, Sud je imao u vidu i iskaze svjedoka Admira Skopljakovića, Elmira Hurema, Rame Bengira, Almira Baručije i Zarifa Karovića koji su svjedočili o prijateljskom odnosu optuženog Amira Ibrahimija i Suvada Đidića. Navedeni svjedoci su, pored ostalog, naveli da su se optuženi Ibrahim i Đidić često družili, te provodili noći zajedno igrajući karte u ugostiteljskim objektima u Vitezu.

Ocjenom izvedenih dokaza, Sud je zaključio da je optuženi Amir Ibrahim svjesno, na traženje njemu nepoznatog lica, iskoristio svoj prijateljski odnos sa određenim licem kojem je uputio nepoznato lice kako bi mu određeno lice sačinilo eksplozivnu napravu koja bi bila aktivirana u zadano vrijeme na Amiru Ibrahimiju nepoznatom mjestu i tako izazove opću opasnost, iako je mogao znati da takva eksplozivna naprava može biti postavljena na mjestu gdje se okuplja veći broj ljudi kao što je i „FIS“ u Vitezu, što se u konkretnom slučaju i desilo i prouzrokovalo ozbiljne posljedice (ranije opisane), ali je pristao na nastupanje takvih zabranjenih posljedica.

¹⁷ Ibid, str. 4

¹⁸ Ibid, str.5

¹⁹ Zapisnik o ispitivanju osunmnjičenog Suvada Đidića, KT-438/08 od 12.11.2008. godine

Obzirom da je počinjenjem opisanih krivičnopravnih radnji (koje čine biće krivičnog djela Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH) nastupila smrt jedne osobe, te da je pored toga jedna osoba teško tjelesno povrijeđena i više lica lakše povrijeđeno, dok je trgovačkom centru "FIS" u Vitezu prouzrokovana šteta velikih razmjera, Sud cijeni da se u postupanju optuženog stekla bića krivičnog djela Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Kako je optuženi u počinjenju krivičnog djela djelovao zajednički sa drugim osobama, te imajući u vidu da je njegovo djelovanje na odlučujući način doprinijelo počinjenju djela (na ranije opisani način), Sud cijeni da je optuženi navedeno krivično djelo u svojstvu saučinitelja.

Shodno svemu navedenom, nakon što je razmotrio zaključeni Sporazum, nalazeći da uz priznanje krivnje optuženog postoji i dovoljno dokaza optužbe koji su naprijed navedeni, Sud je našao utvrđenim da je optuženi počinio krivičnopravne radnje Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. KZ F BiH, te istog oglosio krivim za navedena krivična djela.

3. Kazna

Ocjenom svih okolnosti na strani optuženog, imajući u vidu prijedlog kazne naznačen u Sporazumu, Sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od dvije (2) godine.

Prilikom odlučivanja o kazni zatvora, Sud je na strani optuženog, od olakšavajućih okolnosti cijenio činjenicu da je isti sarađivao sa Tužilaštvom, da je priznao krivnju te pristao da svjedoči u predmetu protiv optuženog Suvada Đidića. Pored toga, Sud je uzeo u obzir i raniju neosudivanost optuženog, zatim njegovo loše zdravstveno stanje (u dokazu O-II-4 navedeno je, pored ostalog, da je u vrijeme počinjenja predmetnog krivičnog djela optuženi Amir Ibrahim bio smanjeno uračunljiv, ali ne bitno²⁰) i činjenicu da je otac dvije kćerke koje izdržava.

Obzirom na sve navedeno, Sud je zaključio da je izrečena sankcija adekvatna kako obzirom na navedene okolnosti, tako i u odnosu na djelo koje mu se izmijenjenom optužnicom stavlja na teret. Sud, pored toga, cijeni da je izrečena kazna srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog. Nadalje, Sud smatra da će se izrečenom kaznom dovoljno uticati na optuženog Amira Ibrahimija da ubuduće ne vrši krivična djela, te da će se time postići i cilj generalne prevencije. Na kraju, Sud nalazi da će se izrečenom kaznom uticati i na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i pravednosti kažnjavanja učinitelja.

4. Uračunavanje pritvora u izrečenu kaznu zatvora

Na osnovu člana 56. KZ BiH, optuženom Amiru Ibrahimiju se u kaznu zatvora u trajanju od dvije (2) godine ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru počev od dana 17.10.2008. godine do 04.03.2010. godine.

²⁰ Nalaz i mišljenje, timsko neuropsihijatrijsko vještačenje optuženog Amira Ibrahimija, od 27.03.2009. godine, str. 3

5. Troškovi postupka i imovinskopravni zahtjev

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženi se oslobada obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, tako da ti troškovi padaju na teret sredstava budžeta Suda.

Ovakvu odluku Sud je donio imajući u vidu činjenicu da je optuženi proveo oko godinu i pol dana u pritvoru tako da je izgubio redovni posao i nije bio u mogućnosti da ostvari stalni prihod. Osim toga, Sud je imao u vidu da optuženi nema ni drugih izvora prihoda, te da isti izdržava dvije kćerke. Prema tome, u slučaju da ga Sud obaveže na nadoknadu troškova postupka, vjerovatno je da bi bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog i osoba koje je on dužan da izdržava.

Odluka o imovinsko-pravnim zahtjevima je donesena na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH, temeljem koje se oštećeni Josip Šarić, Suzana Barbić i "FIS" u Vitezu sa imovinsko-pravnim zahtjevima upućuju na parnicu.

Ostali oštećeni (Munevera Osmanović iz Kaknja, Kemal Osmanović iz Kaknja, Dragana Klarić iz Travnika, Lucija Mišković iz Viteza, Nikolina Livančić iz Viteza, Ču Fen Čeng i Čin Čang Li) se sa eventualnim imovinskopravnim zahtjevom, u skladu sa članom 198. stav 2. ZKP BiH, također upućuju na parnicu.

Ovakva odluka Suda temelji se na činjenici što podaci krivičnog postupka ne pružaju dovoljno osnova za presuđenje imovinskopravnog zahtjeva.

Zapisničar

Lejla Konjić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Šaban Maksumić**

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 dana od dana primitka iste. Obzirom da je presuda donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivnje, žalba na krivičnopravnu sankciju nije dozvoljena.